

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนรายตัวบุคคลนี้ยับบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่เรียนประ เกษวิชา ต่างกัน และเพื่อสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ทดสอบแบบสอบถามแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศและประ เกษวิชาที่เรียน

ตอนที่ 2 ศึกษาแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประจำนี้ยับบัตรวิชาชีพ จำแนกตามประ เกษวิชาที่เรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนรายตัวบุคคลนี้ยับบัตรวิชาชีพจำแนกตามประ เกษวิชาที่เรียน

การหาค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS^x (Statistical Package for Social Science) แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบ ความเรียง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตามแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตาม เพศ และประเทวิชาที่เรียน ตั้งแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตาม เพศและประเทวิชาที่เรียน

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
(N = 1,181)		
1. เพศ		
ชาย	531	45.0
หญิง	650	55.0
2. ประเทวิชาที่เรียน		
เกษตรกรรม	211	17.9
คหกรรม	263	22.3
ช่างอุตสาหกรรม	313	26.5
พาณิชยกรรม	294	24.8
ศิลปหัตถกรรม	100	8.5

จากตารางที่ 4 ปรากฏว่า สถานภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,181 คน แบ่งเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิงมี 650 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 และ เพศชายมี 531 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 เมื่อจำแนกตาม ประเทวิชาที่เรียนพบว่า จำนวนนักเรียนในประเทวิชาช่างอุตสาหกรรมมีมาก เป็นอันดับหนึ่ง คือมี 313 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาคือ ประเทวิชาพาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และ ศิลปหัตถกรรม ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ติเกษแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยมตัวเรียน จำแนกตามประเทวิชาที่เรียน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 5 และ 6

ตารางที่ 5 ค่ามัธยมเลขติด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ของคะแนนแบบการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยมตัวเรียน

แบบการเรียน	\bar{x}	แปลความ	S.D.	MIN	MAX
แบบจัดชุดนิยม	2.50	ปานกลาง	0.542	1.10	4.50
แบบไฮสตันิยม	2.56	ปานกลาง	0.530	1.20	4.40
แบบปริภูตินิยม	2.24	น้อย	0.666	1.00	4.60
แบบสัมผัสนิยม	2.35	น้อย	0.618	1.00	4.30
แบบเป็นกลุ่ม	3.02	ปานกลาง	0.695	1.20	5.00
แบบรายบุคคล	3.10	ปานกลาง	0.764	1.00	5.00

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เพื่อติเกษแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 6 แบบของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยม นักเรียนที่นักเรียนใช้น้อยได้แก่ แบบจัดชุดนิยม แบบไฮสตันิยม แบบเป็นกลุ่ม และ แบบรายบุคคล ($\bar{x} = 2.50 - 3.49$) ส่วนแบบการเรียนที่นักเรียนใช้น้อยได้แก่ แบบปริภูตินิยม และ แบบสัมผัสนิยม ($\bar{x} = 1.00 - 2.49$)

ตารางที่ 6 ค่ามัธยมเลขตัวตื้น (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนรายตัวประจำศูนย์นักเรียนวิชาชีพ รำคำตามปัจจุบัน เกทเวย์ที่เรียน

แบบการเรียน

ปัจจุบัน	จักษุนิยม		โสตนิยม		ปฏิบัตินิยม		สัมผัสนิยม		เป็นกลุ่ม		รายบุคคล	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
เกณฑ์การสอน	2.43	0.53	2.52	0.55	2.13	0.66	2.26	0.62	2.91	0.67	2.93	0.75
คหกรรม	2.45	0.55	2.57	0.53	2.26	0.69	2.39	0.61	3.12	0.75	2.95	0.75
ช่างอุตสาหกรรม	2.54	0.55	2.52	0.54	2.24	0.69	2.33	0.61	2.94	0.68	3.24	0.78
พาณิชยกรรม	2.56	0.50	2.59	0.50	2.25	0.57	2.33	0.59	3.11	0.65	3.20	0.70
ศิลปหัตถกรรม	2.51	0.60	2.63	0.54	2.37	0.74	2.50	0.67	2.96	0.74	3.09	0.84

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนทุกปัจจุบัน เกทเวย์ใช้แบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง 3 แบบการเรียน คือ แบบโสตนิยม แบบเป็นกลุ่ม และ แบบรายบุคคล และนักเรียนทุกปัจจุบัน เกทเวย์ใช้แบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่าง 1 แบบการเรียน คือ แบบปฏิบัตินิยม ส่วนแบบการเรียนแบบจักษุนิยม และ แบบสัมผัสนิยมนั้น นักเรียนแต่ละปัจจุบัน เกทเวย์ใช้ในระดับปานกลางและน้อยกว่ากัน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยบตรวิชาชีพ จำแนกตามปรช. เกhevิชาที่เรียน ตั้งแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ในตารางที่ 7 ดัง ตารางที่ 17

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบจักรหุนย์ ของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยบตรวิชาชีพ จำแนกตามปรช. เกhevิชาที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4 1176	3.1124 343.5219	.7781 .2921	2.6637*
รวม	1180	346.6343		

* p < .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้มากกว่าค่า F จากตาราง F_{4, 1176 (.05)} = 2.37 ซึ่งหมายความว่านักเรียนประถมศึกษานิยบตรวิชาชีพที่เรียนประช. เกhevิชาต่างกัน ใช้แบบการเรียน แบบจักรหุนย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

อุปกรณ์มหावิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียวของคะแนนแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบปฏิบัตินิยม ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีบัตรวิชาชีพ จำแนกตามประเภทวิชาที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4 1176	4.7139 518.2695	1.1785 .4407	2.6740*
รวม	1180	522.9834		

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้มากกว่าค่า F จากตาราง ($F_{4, 1176} = 2.371$) ซึ่งหมายความว่านักเรียนประถมศึกษาปีบัตรวิชาชีพที่เรียนປระ เกhevิชาต่างกัน ใช้แบบการเรียน
แบบปฏิบัตินิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียวของคะแนนแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบสัมผัสนิยมของนักเรียนระดับป्रถกการศึกษบัตรวิชาชีพ จำแนกตามประ เกทวิชาที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	4.7280	1.1820	3.1209*
ภายในกลุ่ม	1176	445.3945	0.3787	
รวม	1180	450.1224		

* p < .05

จากตารางที่ 9 พนว่า ค่า F ที่คำนวณได้มากกว่าค่า F จากตาราง [$F_{4, 1176} > .05$] $= 2.37$] ซึ่งหมายความว่า นักเรียนประถกการศึกษบัตรวิชาชีพที่เรียนประ เกทวิชาต่างกัน ใช้แบบการเรียนแบบสัมผัสนิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยบรหพยากร มหาลัยกรุงเทพมหานครวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เดียวของคะแนนแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบเป็นกลุ่ม ของนักเรียนรายตัวประจำศัณยบัตรวิชาชีพ จำแนกตามประ เกทวิชาที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	9.9397	2.4849	5.2162*
ภายในกลุ่ม	1176	560.2305	0.4764	
รวม	1180	570.1702		

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้มากกว่าค่า F จากตาราง [$F_{4,1176} < .05$] = 2.37] ซึ่งหมายความว่า นักเรียนประจำศัณยบัตรวิชาชีพที่ เรียนประ เกทวิชาต่างกัน ใช้แบบการ เรียนแบบเป็นกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบรายบุคคล ของนักเรียนระดับประการนิยบัตรวิชาชีพ จำแนกตามปีชั้น เกทวิชาที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	21.1577	5.2894	9.3147*
ภายในกลุ่ม	1176	667.8029	0.5679	
รวม	1180	688.9605		

* p < .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ตัว F ที่คำนวณได้มากกว่าตัว F จากตาราง [$F_{4, 1176} (.05) = 2.371$] ซึ่งหมายความว่านักเรียนประการนิยบัตรวิชาชีพที่เรียนปีชั้น เกทวิชาต่างกัน ใช้แบบการเรียนแบบรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบโซลินิยม ของนักเรียนระดับประภาคณ์บัตรวิชาชีพ จำแนกตามประเกทวิชาที่เรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	4	1.7891	.4473	1.5944
ภายในกลุ่ม	1176	329.9000	.2805	
รวม	1180	331.6891		

p > .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า F จากตาราง [$F_{4,1176}(<.05) = 2.37$] ซึ่งหมายความว่านักเรียนประภาคณ์บัตรวิชาชีพที่เรียนประเกทวิชาต่างกัน ใช้แบบการเรียนแบบโซลินิยมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยหรรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยim เลขคดิคชันแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบจัดเรียนนิยม ของนักเรียนระดับປั้นประถมเนื้อหาวิชาชีพ จำแนกตามประเภท เกทวิชาที่เรียน

ประเภทวิชา	เกณฑ์รวม	คุณรวม	ช่างอุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม	ศิลปหัตกรรม
ค่ามัธยim เลขคดิค	2.44	2.45	2.54	2.56	2.51
เกษตรกรรม	-	0.01	0.10	0.12*	0.07
คุณรวม		-	0.09	0.11	0.06
ช่างอุตสาหกรรม			-	0.02	0.03
พาณิชยกรรม				-	0.04
ศิลปหัตกรรม					-

* p < .05

จากตารางที่ 13 พบว่านักเรียนที่เรียนประ เกทวิชาเกษตรกรรมใช้แบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบจัดเรียนนิยมแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนประ เกทวิชาพาณิชยกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยาทรัพยากร ลุพารสก์นั่มหวาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่ามัชีนเล็กซิตติคแบบแผนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบบัญชีนิยม ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีบัตรวิชาชีพ จำแนกตามประเภทเกวิชาที่เรียน

ประเกวิชา	เกยตกรรม	ดหกรรม	ช่างอุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม	ศิลปหัตกรรม
ค่ามัชีนเล็กซิตติค	2.13	2.26	2.23	2.25	2.37
เกยตกรรม	-	0.13	0.10	0.12	0.24*
ดหกรรม		-	0.03	0.01	0.11
ช่างอุตสาหกรรม			-	0.02	0.14
พาณิชยกรรม				-	0.12
ศิลปหัตกรรม					-

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่านักเรียนที่เรียนประเกวิชา เกยตกรรม ใช้แบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบบัญชีนิยมแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนประเกวิชาศิลปหัตกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตคะแนนแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบสัมผัสนิยม ของนักเรียนระดับปีกราชนีษัตริวราชพิพ จำแนกตามประเทวิชาที่เรียน

ประเทวิชา	เกณฑ์รวม	คุณรวม	ช่างอุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม	ศิลปหัตถกรรม
ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	2.26	2.39	2.33	2.33	2.50
เกณฑ์รวม	-	0.13	0.07	0.07	0.24*
คุณรวม	-	-	0.06	0.06	0.11
ช่างอุตสาหกรรม	-	-	-	0.00	0.17
พาณิชยกรรม	-	-	-	-	0.17
ศิลปหัตถกรรม	-	-	-	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 พบว่านักเรียนที่เรียนปีประเทวิชา เกษตรกรรมใช้แบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบสัมผัสนิยมแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนปีประเทวิชาศิลปหัตถกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าพัฒนาเรขาคณิตตามแบบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบเป็นกลุ่ม ของนักเรียนระดับปีการศึกษานักเรียนชั้นตรีวิชาชีพ จำแนกตามประ เกทวิชาที่เรียน

ประ เกทวิชา	เกย์ทรกรรม	คหกรรม	ช่างอุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม	ศิลปหัตถกรรม
ค่ามัธยมเลขคณิต	2.91	3.12	2.94	3.11	2.96
เกย์ทรกรรม	-	0.21*	0.03	0.20*	0.05
คหกรรม		-	0.18*	0.01	0.16
ช่างอุตสาหกรรม			-	0.17	0.02
พาณิชยกรรม				-	0.05
ศิลปหัตถกรรม					-

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พบว่า นักเรียนที่เรียนประ เกทวิชา เกย์ทรกรรม ใช้แบบการเรียนวิชาภาษา อังกฤษแบบเป็นกลุ่มแยกต่างจากนักเรียนที่เรียนประ เกทวิชา คหกรรม และพาณิชยกรรม นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่เรียนประ เกทวิชา คหกรรม ใช้แบบการเรียนแบบเป็นกลุ่มแยกต่างจากนักเรียนที่เรียนประ เกทวิชา ช่างอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 พลการทดสอบความแตกต่างของค่าน้ำหนัม เสียงด้วยแบบแผนและการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แบบรายบุคคล ของนักเรียนระดับปีชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำแนกตามประ เกทวิชาที่เรียน

ประ เกทวิชา	เกทครกรรม	คหกรรม	ช่างอุตสาหกรรม	พาณิชยกรรม	ติลปัตกรรม
ค่าน้ำหนัม เสียงดี	2.93	2.95	3.24	3.20	3.09
เกทครกรรม	-	0.02	0.31*	0.27*	0.16
คหกรรม	-	-	0.29*	0.25*	0.14
ช่างอุตสาหกรรม	-	-	-	0.04	0.15
พาณิชยกรรม	-	-	-	-	0.11
ติลปัตกรรม	-	-	-	-	-

* p < .05

จากตารางที่ 17 พบว่า นักเรียนที่เรียนประ เกทวิชา เกทครกรรม ใช้แบบการเรียนวิชาภาษา อังกฤษแบบรายบุคคล แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนประ เกทวิชาช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม และ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่เรียนประ เกทวิชาคหกรรม ใช้แบบการเรียนแบบรายบุคคล แตกต่างจากนักเรียน ที่เรียนประ เกทวิชาช่างอุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คุณภูมิวิทยาเรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย